

man kan arbejde og udføre sit efterretningsarbejde effektivt.

Det er de to stemmer, den dialog i demokrati- et, som vi skal værne om, og det synes jeg egentlig har fungeret fornuftigt i de her konkrete situationer, vi har haft i dagene efter den 11. september.

Jeg har haft lejlighed til også at drøfte det med kolleger ude i Europa, og jeg ved, at man i mange parlamenter af let forståelige grunde – også dem, hr. Jensby er inde på – drøfter de her spørgsmål, for der er selvfølgelig også i andre lande konkrete eksempler, som man kan fremdrage igennem årene tilbage i tiden.

Dertil kommer, at vi jo også ved – hr. Jensby og jeg – at pressen kan slå op på Udlændingestyrelsens hjemmeside og i Udlændingestyrelsens årsberetninger, og dér fortælles om en række konkrete tilfælde, som oftest ikke er direkte navngivne, men det konkrete forløb er omtalt som en del af vores åbenhed. Det synes jeg også vi skal bekræfte hinanden i.

Med andre ord: Regeringen vil til punkt og prikke udføre sine pligter, også når det gælder efterretningsarbejdet, og regeringen vil til punkt og prikke oplyse Folketinget om de sager her, men med det hensyn, at efterretningsvæsenet også samtidig skal kunne fungere. Det er det, vi efter bedste evne prøver at gøre.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg tror, statsministeren ved, at hvis der er noget, der ligger mig og mit parti på sinde, er det ikke på nogen måde at skade vores efterretningsstjenester, og navnlig kildebeskyttelsen er ufattelig vigtig.

Det, jeg stadig væk bare ikke kan forstå, er: Hvorfor kunne justitsministeren detaljeret redegøre for, at den centrale politiafdeling informerede PET den og den dag, PET gjorde sådan og sådan, PET fik det og det materiale fra Udlændingestyrelsen om den irakiske hærchef? Men alle de andre kunne justitsministeren jo lige så nemt have nævnt og omtalt. Hvad var forløbet om dem? Har PET også fået det at vide om den iranske torturbøddel eller den statsløse palæstinenser, som har skudt 18 mennesker i en landsby?

Det røber man jo ikke nogen kildebeskyttelse ved, og det er derfor, vi undrer os over: Hvorfor skulle vi have den lange salme om den irakiske hærchef, men ikke høre noget som helst om de andre? For de er faktisk grovere, hvis man overhovedet kan tale om det.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hvis hr. Jensby husker debatten, var det, der var i centrum for debatten – hr. Jensby var til stede, ved jeg, en stor del af tiden – ikke mindst på hr. Helge Adam Møllers initiativ, diskussionen om den irakiske hærchef. Derfor synes jeg da, at justitsministeren har fortjent en anerkendelse for, at han så omhyggeligt redegjorde for det konkrete tilfælde.

Når han ikke gik videre, var det, dels fordi det ikke var relevant på det pågældende tidspunkt, dels fordi – nu kommer vi igen til det, vi var inde på før – vi skal passe på, at vi ikke preser efterretningstjenesten til at give så mange konkrete informationer, at det bliver en trussel mod efterretningstjenestens funktion i sig selv.

Derfor har vi også oprettet Folketingets Kontroludvalg, og derfor har vi de hensyn, vi har. Derfor har vi Folketingets Retsudvalg, hvor vi orienterer hinanden efter bedste evne ligesom i Kontroludvalget. Det siger jeg ikke for at skjule nogen informationer overhovedet – det ville ligge mig meget fjernt – men netop for at tage de hensyn, som hr. Jensby og jeg jo er enige om at der skal tages.

Så den korte konklusion er: Justitsministeren har lige så lidt som hr. Jensby nogen som helst interesse i at skjule noget som helst omkring mennesker her i landet, som har udført nogle gerninger, som hverken hr. Jensby eller jeg kan acceptere, eller for den sags skyld den danske befolkning som helhed. Vi har en fælles interesse her. Det må vi endelig ikke gå forkert i byen på.

Men med hensyn til den måde, det så skal håndteres på, ja, der er vi nok i to forskellige situationer. Regeringsansvaret er ét, og hr. Jensbys et andet, og det er derfor, vi har den dialog. Men jeg synes ikke, der er noget at udsætte på justitsministeren, heller ikke i det her spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at stille statsministeren to spørgsmål i forbindelse med det her. Statsministeren siger, at det var i orden, og at det var fremprovokeret af hr. Helge Adam Møller under Folketingets åbningsdebat, at man skulle fortælle fra regeringens side, hvad der egentlig var fup og fakta i forbindelse med den her irakiske hærchefs ophold i Danmark, og at derudover vil regeringen i øvrigt ikke komme ind på andre enkeltpersoner overhovedet.

Der er det så, jeg godt vil spørge statsministeren: Hvordan kan det så være, at vi i svar her i